

AKTUALIZOVÁNO: Pandemická smlouva a změny Mezinárodních zdravotních předpisů

- editor007 | 18. června 2024

SVĚT: Jak známo, tak na přelomu května a června byly schváleny pouze mírně upravené Mezinárodní zdravotní předpisy. Nyní je již jen na členských zemích, aby změny implementovaly do zákonů nebo se proti nim vymezily. To, že nebylo nakonec mnoho navržených změn do předpisů zahrnuto, nic neznamená, k implementaci může dojít později.

Jak je to ovšem s pandemickou smlouvou? Kolem ní se má jednat ještě během příštího měsíce - a na místě jsou obavy, že by mohla být schválena bez pozornosti většiny odpůrců, kteří se dosud proti diktatuře WHO vymezovali.

Jaká je tedy aktuální situace? A co vše může ještě ze strany WHO hrozit? To shrnul ve svém článku odborník na mezinárodní právo Brice Hamard, který před snahou o převzetí moci ze strany WHO varuje od samého začátku, co se objevily první návrhy pandemické smlouvy, ale i značně upravené zdravotní předpisy...

Nově přijaté změny MZP usnadňují významné rozšíření „lékařsko-průmyslového komplexu,“ jehož cílem je vyvolat probíhající „pandemické mimořádné situace“ prostřednictvím širokého používání relevantních zdravotnických produktů, jako jsou léky, vakcíny, diagnostika, zdravotnické prostředky a genové terapie.

Definuje „mimořádnou pandemickou situaci“ jako ohrožení veřejného zdraví mezinárodního významu (PHEIC) způsobené přenosnou nemocí, která se široce šíří, překračuje kapacity systému zdravotní péče, způsobuje značné narušení a vyžaduje rychlá mezinárodní opatření.

Každý stát musí zřídit národní orgán MZP, který bude tyto předpisy koordinovat, přičemž pravomoc vyhlášovat pandemické stavy má nyní generální ředitel WHO.

Kritici tvrdí, že tyto změny nejsou vítězstvím svobody ve zdravotnictví, ale spíše krokem k větší centralizaci a vlivu soukromých zájmů na globální správu zdraví.

Budování medicínsko-průmyslového komplexu na podporu spravedlivé distribuce „relevantních zdravotnických produktů“ představuje znepokojivý posun směrem ke globální kontrole národních zdravotních politik. Tento vývoj by neměl být oslavován, ale spíše zkoumán z hlediska jeho potenciálu podkopat národní suverenitu a upřednostnit zájmy korporací před skutečnými potřebami veřejného zdraví.

Mezitím se od konce roku 2021 pracuje na smlouvě o pandemii, která má vytvořit právně závazný rámec pro globální reakci na pandemii. Jednání vedená mezivládním vyjednávacím orgánem (INB), jemuž spolupředsedají Malebona Precious Matsoso a Roland Driece, se protáhla po původním termínu 10. května do hybridního formátu, ale 24. května 2024 byla uzavřena bez konsensu.

Podle článku 55.2 MZP musí být návrhy smluv k dispozici čtyři měsíce před dokončením rozhodnutí. Praxe WHO, která pokračuje v jednáních až do posledního pracovního dne před začátkem shromáždění, však poukázala na nerespektování dodržování tohoto právního rámce.

Návrh smlouvy nezmírnil obavy o národní suverenitu. Navzdory revizím zůstává základní záměr

nezměněn, přičemž poslední verze používá slovo „musí“ 137krát, což označuje vymahatelné a závazné závazky pro členské státy.

Tato formulace podtrhuje potenciál smlouvy nařít akce suverénním státům, což je hlavní bod kritiky. Ustanovení smlouvy, které dává generálnímu řediteli WHO významnou pravomoc vyhlášovat stav zdravotní nouze, je také velmi kontroverzní.

Kritici tvrdí, že taková moc by neměla být svěřena jedinému, nevolenému jedinci. Ačkoli článek 24 tvrdí, že WHO nemůže řídit nebo měnit národní zákony nebo ukládat nařízení, jako je očkování, zákaz cestování nebo lockdowny, rozsáhlé používání slova „musí“ naznačuje opak, což přispívá k neklidu.

Změny MZP navíc generálnímu řediteli stále přiznávají značnou diskreční pravomoc, což vyvolává obavy z možného překročení. Suverenita zahrnuje schopnost státu vyhodnocovat situaci a zavádět opatření. Podle navrhovaného rámce WHO by tuto roli převzal generální ředitel, který by fakticky rozhodoval jménem států.

Tento posun od podpůrné organizace ke koordinujícímu globálnímu zdravotnickému orgánu je alarmující, neboť neexistují žádné zavedené mechanismy, které by dohlížely na činnost generálního ředitele nebo ji regulovaly.

Respektování státní suverenity je červená čára, která nesmí být překročena. Několik států vyjádřilo silný odpor a oznámilo, že odmítají dohodu podepsat nebo proaktivně přijímají bezprecedentní legislativu na ochranu své autonomie.

Slovenský premiér Robert Fico prohlásil, že Slovensko nepodpoří současnou verzi pandemické smlouvy ani dodatky k MZP. Ve Spojených státech Louisiana schválila legislativu, která odmítá jakoukoli jurisdikci WHO, Organizace spojených národů (OSN) a Světového ekonomického fóra (WEF) na svém území.

Louisianský senát schválil návrh zákona SB-133 poměrem hlasů 37:0 a Sněmovna reprezentantů jej následovala poměrem hlasů 69:22, čímž široce odmítla agendu těchto mezinárodních orgánů. Floridský guvernér Ron DeSantis také jednoznačně prohlásil, že Florida nikdy nepodpoří pandemickou smlouvu.

Na federální úrovni představil americký senátor Ron Johnson zákon „Žádná smlouva o připravenosti WHO na pandemii bez souhlasu Senátu,“ aby zajistil, že jakákoli dohoda od INB bude klasifikována jako smlouva, a bude tedy vyžadovat ratifikaci Senátem.

Johnson také inicioval dopis prezidentu Bidenovi, který podepsalo 49 senátorů a v němž vyzval administrativu, aby stáhla podporu pandemické smlouvy a dodatků k MZP.

Dopis varuje před postoupením významných pravomocí WHO, zdůrazňuje nutnost ratifikace Senátem pro jakékoli mezinárodní dohody a tvrdí, že přijetí těchto návrhů by odměnilo WHO za její selhání během pandemie.

Kromě zachování suverenity je třeba řešit i další zásadní předpoklady. Zásadní je kritická analýza toho, jak se WHO vypořádává s pandemií Covidu. Během tohoto období bylo mnoho z nich podrobeno nařízením, včetně povinného očkování „vaccínami,“ které nebyly dostatečně testovány a jako takové nesplňovaly stanovené normy, zejména pokud jde o informovaný souhlas.

Nyní je všeobecně uznáváno, že tyto takzvané vakcíny nezabránily přenosu, na rozdíl od původních tvrzení. Proto je nezbytné komplexní hodnocení reakce WHO na pandemii. Kromě toho je nezbytné

zajistit finanční a politickou nezávislost WHO, a to vzhledem ke značným obavám ohledně zdrojů financování a neexistence protikorupčních opatření.

Finanční rámec WHO, silně závislý na dobrovolných příspěvcích soukromých subjektů a filantropických organizací, vyvolal obavy z možného střetu zájmů. Kritici tvrdí, že toto spoléhání se na soukromé dárce může sladit priority WHO se zájmy jejich hlavních dárců, zejména farmaceutického průmyslu.

Financování WHO pochází především ze dvou zdrojů: z povinných příspěvků členských států na základě HDP, které tvoří pouhých 20% celkového rozpočtu, a z dobrovolných příspěvků členských států, mezivládních organizací, filantropických nadací a korporací, které tvoří zbývajících 80%.

Tyto dobrovolné příspěvky jsou často vyčleněny na konkrétní programy podle preferencí dárců. Kromě toho WHO těží z nadace, která funguje jako nezávislý právní subjekt s nezveřejněnými rozpočtovými údaji.

Klíčovým okamžikem bylo zapojení Nadace Billa a Melindy Gatesových od roku 2000. Nadace se stala významným příspěvatelem do rozpočtu WHO a ovlivňuje různé organizace, jako je Gavi Alliance, UNICEF, PATH a Globální fond pro boj proti AIDS, tuberkulóze a malárii.

V rozhovoru v Davosu v roce 2019 Gates vyzdvihl vakcíny jako nejlepší investici s návratností 20:1 z každého vynaloženého dolaru. Ve stejném roce investoval 55 milionů dolarů do společnosti BioNTech, která vyvinula takzvanou vakcínu proti Covidu se společností Pfizer, a Forbes uvedl, že pandemie Gatesovi vydělala přes 10 miliard dolarů.

Během 76. zasedání WHA v květnu 2023 se členské státy dohodly na 20% zvýšení svých příspěvků, čímž se celkový závazek pro rozpočet na období 2024–2025 zvýšil na 6,83 miliardy USD. Struktura financování WHO však stále vyvolává obavy z nepatřičného ovlivňování.

Mezi klíčové příspěvatele patří Spojené státy (1,3 miliardy dolarů), Německo (865 milionů dolarů), EU (468 milionů dolarů), Velká Británie (396 milionů dolarů) a Nadace Billa a Melindy Gatesových (830 milionů dolarů). Tato finanční struktura má za následek významný vliv iniciativ financovaných Gatesem, přičemž 20,09 % příspěvků je přímo spojeno s těmito programy.

Tato finanční závislost vyvolává značné otázky o nestrannosti politik WHO. Odhady naznačují, že smlouva by mohla zvýšit roční požadavky na financování na 30 miliard dolarů, což zdůrazňuje vliv hlavních dárců. Tato situace podtrhuje naléhavou potřebu kritického zhodnocení řízení WHO, aby se zajistilo, že zájmy veřejného zdraví nebudou ohroženy soukromými vlivy.

Vedení WHO není voleno globálními voliči, ale jmenováno prostřednictvím interních procesů. Organizace postrádá inherentní pravomoc podle mezinárodního práva, pokud suverénní státy dobrovolně neuzavřou dohody nebo smlouvy. Mezinárodní právo funguje podobně jako smluvní právo a opírá se o vzájemné dohody mezi státy.

Tento rámec se opírá o „Pacta sunt servanda“ (dohody musí být dodržovány), jak je zakotveno ve Vídeňské úmluvě o smluvním právu z roku 1969. Konkrétně článek 26 nařizuje, že dohody musí být dodržovány, a článek 27 tvrdí, že stát se nemůže dovolávat svého vnitrostátního práva, aby ospravedlnil neplnění smlouvy.

Pravomoc WHO je tedy zcela odvozena od pravomocí, které jí členské státy svěřují. Pokud se stát rozhodne nezačlenit tyto mezinárodní dohody do svého vnitrostátního právního rámce, WHO zůstává bezmocná vynucovat jakékoli předpisy vůči občanům tohoto státu.

Dohoda o revizi MZP představuje významnou ztrátu pro lidstvo a vítězství pro Big Pharmu. I když je tato bitva prohraná, válka zdaleka neskončila. Smluvními stranami MZP je 196 států: 194 členských států WHO, Lichtenštejnsko a Svatý stolec.

Diskuse se přesunou na národní úroveň, kde se každá země rozhodne, zda nová pravidla přijme. Pokud jde o smlouvu, vyjednávači se nenechají odradit a znovu se sejdou v červenci. WHA prodloužila mandát INB a stanovila konečný termín pro příští Světové zdravotnické shromáždění v roce 2025, případně dřívejší zvláštní zasedání v roce 2024.

Pokud smlouva získá potřebný počet hlasů, bude postoupena k ratifikaci národním parlamentům. Občané, kterých se to týká, se musí aktivně zapojit do spolupráce se svými zástupci, aby se postavili proti oběma textům a zajistili zachování národní suverenity a autonomie v oblasti veřejného zdraví.

Během 77. ročníku WHA zorganizovalo hnutí za svobodu zdola „Cesta do Ženevy: Lidový konvoj“, které vyvrcholilo shromážděním 1. června před sídlem OSN v Ženevě.

Na shromáždění vystoupili řečníci jako Robert Malone, Bret Weinstein, Jean-Frederic Poisson, Florian Philippot a James A. Lindsay, kteří se zasazovali o svobodu a suverenitu jednotlivce v oblasti zdraví. Nad diskusemi se také vznášelo potenciální znovuzvolení Donalda Trumpa, který předtím stáhl USA z WHO.

Pro účinnou mobilizaci je třeba informovat občany. Ve Francii mainstreamová média o této otázce mlčí. Pouze několik konzervativních hnutí, jako VIA, Les Patriotes a Impulsion Gaulliste, aktivně vede kampaň proti plánům WHO.

Když se kolem tak citlivého tématu objeví mediální embargo, politické osobnosti musí využít své viditelnosti k tomu, aby vystupovaly jako whistlebloweri. Bohužel, tuto odpovědnost převzalo příliš málo lidí.

Nizozemský europoslanec Rob Roos byl prominentním kritikem smlouvy a své obavy sdílel při mnoha příležitostech, včetně kulatého stolu amerického Senátu a během konferencí po celé Evropě. Rumunská strana AUR byla jedním z prvních kritiků pandemické smlouvy a loni v listopadu spoluorganizovala Mezinárodní krizový summit IV v Bukurešti, kde odsoudila špatné hospodaření a návrhy WHO.

Mezitím Nigel Farage, čestný prezident Reform UK, byl vůdčím hlasem v této otázce ve Velké Británii. Diskutoval o této otázce během setkání s Impulsion Gaulliste na NatConu v Bruselu v dubnu a následně v květnu spustil petici s cílem mobilizovat veřejné mínění a zasadit se o parlamentní debatu.

Generální ředitel X Elon Musk ve svém tweetu uvedl, že země by neměly „postoupit pravomoci“ WHO, doufejme, že to inspiruje další vlivné lidi, aby konečně vystoupili.

Z tohoto 77. zasedání WHA si budeme muset vzpomenout na naše chyby, protože jsme se nechali unést tím, že smlouva nebyla přijata, a nevěnovali jsme dostatečnou pozornost pozměňovacím návrhům MZP.

Nadcházející měsíce před příští WHA budou pro národní státy kritické. Pokud se shromáždění rozhodne nepokračovat v jednáních o smlouvě, bude nutná zvýšená ostrážitost, protože WHO se může pokusit prosadit svou agendu prostřednictvím dalších změn MZP.

Výsledky těchto diskusí budou mít významný dopad jak na globální správu v oblasti zdraví, tak na národní suverenitu. Je nezbytné, aby se dotčení občané v tomto klíčovém období i nadále angažovali

a proaktivně chránili své národní zájmy a autonomii v oblasti veřejného zdraví.

Zpracoval: Slovanka/Necenzurovaná Pravda

[ZDROJ](#)